

E C R A N U L



BCU Cluj / Central University Library Cluj

..... *Jurasi Viciul*

MARLENE DIETRICH in *"Blond"*

"Viciul Blond"

Prod. PARAMOUNT

ASTORIA-FILM

V a p r e z e n t a
la cinematografele

CAPITOL ȘI ROXY

regina operetelor

„CONTESSA MARITZA“

cu Hubert Marisck, Do-
rothea Wiech, Szoke Sza-
kall, Ernst Verebes
și Jean Moscopol

GAUMONT

va prezenta

în actuala stagiune

CRUCI DE LEMN

(Les croix de bois)

In rolurile principale

Piere Blanchar

Charles Vanel

Gabriel Gabrio

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„M E L O“

cu Elisabeth Bergner
și Rudolf Förster
versiunea germană

„M E L O“

cu Gaby Morlay
și Victor Francen
versiune franceză

Vor fi prezentate de

VESCA-FILM
la Capitol și Roxy

N O U !

Instalațiuni sonore

Tip 1933

pentru cinematografele mici

cu prețul extrem de redus
marca „FABRICA DE TELE-
FOANE“ garantează pentru
ireproșabila redare a tonului
cerei imediat oferta la

Fabrica de telefoane

București, Str. Transilvaniei, 6 Tel. 380/35

ecranul

Revistă Cinematografică Ilustrată

DIRECTOR: HARRY JOHNSON

ABONAMENTE:

Un an 300 lei—Şase luni 150 lei

REDACȚIA ȘI ADRESA:

BUCUREȘTI

ȘOS. VIILOR 40

APARE SAPTĂMÂNAL

INCEPEM.

CINEMATOGRAFUL SALVATOR.

Pe piața literară, suprasaturată de reviste sporadice, născute cu suflul gură, moarte înainte de a se fi născut, apariția unei publicații noi provoacă aceleași zâmbete de scepticism, aceiași neîntemeiată neîncredere și bineînțeles aceiași primire ostilă din partea confrăților.

Când am pășit pe terenul încă neîndestul exploatat al cinematografului, știam la ce ne putem aștepta. De aceea am luptat din răzputeri, să debutăm decent fără surle și timpane, porniți pe orice sacrificiu și gata să adoptăm orice sugestie nimerită, venită din afară.

Cerem iertare cititorilor noștri, dacă în primul număr vor găsi unele lacune, inerente oricărui început, și pe cari, desigur, cu timpul le vom remedia.

Ca orice lucru nou, va pricinui diferite controverse. Și din aceasta nu avem decât de câștigat. Luminarea noastră, va fi spre binele tuturor, și în special al cititorilor, cari vor avea o revistă de specialitate scrisă în vederile lor, bine informată și frumos ilustrată.

Aceasta pentru mai târziu.

În orice caz, am căutat să îmbinăm un material pentru toate gusturile, dela articolul de idei, până la cel de șarjă, trecând prin toată gama genurilor literare. În 16 pagini, am strecurat câte puțin din tot ceea ce putea să intereseze, atât pe specialiști, cât și pe cititorul simpatizant al cinematografului.

Materialului informativ, i-am dat importanța ce i se cuvine, dat fiind faptul că cititorul nu are prilejul să se documenteze, decât în revistele de specialitate, ziarele redând de altfel foarte sumar, informațiile de cuviință.

Sperăm, că revista noastră își va face în curând loc în masele cititorilor, căroro dacă le vom fi pe plac, le vom dăruia toată munca, entuziasmul și priceperea noastră.

De sigur, că ne vom lovi de animozități. Acestea însă, cum am spus la început, nu ne vor clinti, dela aceia ce se numește datoria către noi înșine și cititori.

Deși avem încă multe greutatea de învins, am chibzuit ca prețul revistei să nu treacă de 7 lei, pentru a fi accesibil oricărui cititor.

Și credem, că procedând astfel suntem în asertimentul cititorilor.

„ECRANUL”



Urmasul lui Rin-Tin-Tin.

Care dintre noi nu cunoaște faptul, că o mare parte dintre lucrările științifice relative la circulația sângelui, mistuirea, etc. au fost rezultatul experiențelor făcute asupra animalelor vii și în special asupra câinilor.

În fiecare an sute de animale erau sacrificate științei.

Astăzi, grație cinematografului, ele și-au asigurat dreptul la viață, și iată pentru ce am intitulat acest articol **Cinematograful salvator**.

Aparatul de luat vederi, înregistrează astăzi un mare număr de reacțiuni ale organismului, palpațiunile inimii, mișcările respirației, toate lucrurile cari nu se puteau vedea înainte, decât după ce chinul unui animal, sau îl tălăi cu lama bisturului. Dacă ești silit să ucizi un animal astăzi, poți grație cinematografului să scapi o sută altele, pentru că o experiență desfășurată pe o singură bandă, poate fi reproducă într'un număr infinit de exemplare.

„Fără îndolală, acrie doctorul Jean Coman-

don, unul dintre savanții căruia îi datorăm cele mai frumoase realizări în ramura cinematografului științific — pentru fiecare film în parte, trebuie să sacrifici unul sau mai multe animale dar în urmă alte sute sunt salvate, căci nu valorează numai faptul că pelicula reprezentând o experiență clasică poate fi arătată mai multor elevi de odată, dar rămâne în același timp un document, care poate fi reproducă în mii de exemplare pentru Universitățile lumii și pentru multiple generații de studenți. S'a spus, că scuză pentru cruzimea vivisecțiunii, că dacă se face o experiență pe un animal viu, se începe prin a-l anestezia, ceea ce îi taie în parte durerea. Lucrul este adevărat, dar numai în parte. Căci orice operație, fie că este făcută asupra unui animal, fie pe om, implică pericole și uneori urmări periculoase. În plus, învățatul, care făcea experiențe de vivisecțiune înaintea studenților, nu lucra în cele mai fericite condițiuni:

(Urmează în pag. 11-a).

■ Vedeta și Camerista ei ■

O stea se poate considera ca o eroină și poate fi deasemeni considerată ca atare de cei cari au interesul s-o facă. Dar vail e foarte greu să fi o eroină și în ochii servitoarei. Cele două jurnale, pe care le-a descoperit din întâmplare, unul din colaboratorii noștri, vor demonstra aceasta cu prisosință. Numele stelei nu este arătat în jurnal, nici al cameristei, dar chiar dacă ar fi fost indicat, tot nu le-am fi dat publicității, căci „steaua” cu pricina ar fi indemnăt desigur pe adoratorii ei — pe care îi presupunem numeroși — să așeze o mașină infernală în birourile noastre...

JURNALUL STELEI

Ora 6 dimineața: Rac o baie; apa e înghețată. Ador băile reci. Ce plăcere!

0.00. După sport. Curse prin alee cu picioarele goale.

7. Îmi pun un stert de oră în parcul meu de trandafiri. Sunt nebuna cupa gramurii, iar prima masă: jumătate panar cu zeamă de lămâie și pușină pâine prăjită.

10.00. Nu-mi pun nici un fard, bineînțeles, afară din studio. Pielea e atât de frumoasă, când apare în strălucirea ei naturală.

8. Sosesc și încep să lucrez la studio. Regisorul îmi face complimente încântătoare. Îmi înțeleg de minune cu regisorul meu, care la rândul-i pricepe până în cele mai mici amănunte personalitatea mea.

10.15. Nu-mi pun nici un fard, bineînțeles, afară din studio. rece. Trebuie să fac toate sacrificiile ca să-mi păstrez sivele sventă, pe care o am și mulțumită căreia pot să servesc arta pe care o ador mai mult decât viața mea.

2. Inapoierea la studio. Mă găsesc cu adevărat fericită, aici, în prima activitate. Cum v-am spus, ador arta mea și trăiesc real cu personajele pe cari le incarnez. Ce bucurie să trăiești viața lor, să încuizi în propriul tau corp sufletul unei erome, să usuci acest rol și să-l gândești mereu.

Regisorul meu e un om delicios. De sease luni decând lucrăm împreună și n-am avut nici-o discuție. Își cunoaște admirabil rolul său de tennician, și, alară de asta, ce arust!

6. De obicei parasesc studio-ul la această oră. Afară, bineînțeles dacă regisorul meu n-are nevoie de mine, ca să filmez câteva scene de noapte. Îmi supun totdeauna cu plăcere acestei activități suplimentare. De obicei autorul, care scrie scenariile special pentru mine, mă așteaptă la poarta studio-ului, cu muzica lui elegantă, dar merg rar cu el. E așa de bine să mergi pe jos, să respiri aerul proaspăt și să admiri florile de câmp, pe cari le ador.

6.30. Mă aflu în casa mea confortabilă, care e de o simplitate proverbială. Ador casa mea, ca și pe mama, care mă așteaptă la poartă, împreună cu adoratul și micuțul meu cățeluș Bubi, ca și scumpul meu bărbățel. Mama îmi dă sîturi atât de bune! O ascult cu venerație când îmi critică jocul dintr-un film. La urmărește toate mișcările mele și totdeauna îmi face cunoscută părerea ei.

7. A doua baie zilnică. Ce plăcere să simți apa rece răcindu-ți trupul!

7.45. Dineul: legume, apă și pâine prăjită.

9. În salonul în care stăm, bărbatul meu și cu mine, nu pătrunde nici un șgomot. În timp ce tricotez câteva haine pentru ortanele războiului, bărbatul meu îmi face lectură. Îmi citește lucrări serioase ca: Etica de Spinoza, sau Poemele lui Tennyson. Ador filosofia și poezia.

9.30. Un sfert de oră de muzică. Cânt la pian o sonată de Beethoven. Ce geniu Oamenii simpli nu-l pot înțelege...

10. A treia baie zilnică. Apă rece. Apoi culcare.

JURNALUL CAMERISTEI

Ora 9.30 dimineața. Mă duc să scol peconița. Îmi aruncă cu pantolul în cap.

10. A doua tentativă. Nu voi îndrăzni niciodată să aștern pe hârtie cuvintele ce le întrebuițează coniața, ca să mă trimeată la plimbare. În sfârșit, s-a sculat. Continuă să-mi arunce epitetes de tot felul, căci apa din baie nu e destul de caldă. E oare vina mea? A trecut o oră decând i-am preparat baia.

10.10. Dejunul coniaței: pește fript, șuncă, portocale, prăjituri, brânză, cremă și cafea.

11.45. Toaleta coniaței: Trece douăzeci de minute până îi pun corsetul. Apoi vine tãrdarea pentru stradă. Zece cutii deschise sunt înaintea ei. Îi spun doamnei că azi are sbărcituri prea marcate la ochi, și că i-ar trebui băi reci... Mă dă atara.

12.45. Coniața sosește la studio. — „Am trimis patru asistenți să te caute! Nu vom mai putea face nimic acuma”, spune regisorul, extrem de enervat. „Dacă crezi că mă interesează”! îi răspunde coniața. Vom începe după masă.

1. Coniața își ia aperitivul. Pastă de sardele, icre negre, pui fript cu smântână, prăjituri...

3. În studio se pregătesc scenele pentru filmat.

— „Ce trebuie să fac!” întreabă coniața, căscând plictisită. „Aceiaș scenă ca și eri, ai jucat atât de prost, încât trebuie s'o repetăm”.

6. Regisorul vrea s'o oprească pe coniața ca să mai filmeze o scenă. Ea refuză.

6.15. Inapoierea acasă cu mașina. Mama doamnei este și ea aici. Îi spune coniaței că n-a fost atât de bine în ultimul film. Atunci coniața se supără. N-am auzit-o niciodată țipând atât de tare. Își tratează mama mai rău decât pe o servitoare. Eu n-aș suporta nici o clipă un asemenea tratament. Coniața a devenit furioasă. Cu o lovitură de picior l-a asvârlit pe Bubi, cățelul ei. Bărbatul coniaței a venit să întrebe ce face astăseară. Ea îi răspunde respicat că n'are nevoie de el, căci nici prezența, nici vorbele lui nu-i fac plăcere. Cățiva prieteni vin apoi s'o caute și îi aduc flori. Coniața le examinează și-mi spune: „Ce calici! mi-au adus niște flori, parcă-ar fi adunate depe câmp!” Coniaței nu-i plac decât florile foarte rare.

8. Dineu într-un local de noapte, cu prieteni. Doamna a mâncat foarte mult.

10. Bal, dancing, supeu. Coniața cere muzică modernă. A încercat să cânte la pian cu un singur deget, ultimul black-botton, dar n'a reușit.

2 dimineața. Doamna s'a culcat în pat și a luat o carte: „Misterele fantomei din Chicago”. Este o istorie cu bandiți și detectivi, pe care am început-o după masă și care e foarte pasionantă. Dacă îi voi lăsa cartea, nu o voi putea termina astăseară și sunt foarte nerăbdătoare să citesc sfârșitul. Atunci îi reamintesc că a promis unui gazetar un rezumat al zilei de ieri. — „Ah, spune coniața. Cât de plictisitori mai sunt și gazetarii”. S'a așezat în pijama în fața biroului și și-a scris jurnalul, în care pretinde că se scoală la 6. Nu-mi pot stăpâni răsul. Dar am o idee. Voi adăoga și jurnalul meu la cel al coniaței. Ziaristul nu va avea decât să aleagă.

Tot în hârtiile găsite, printre cari se aflau cele două jurnale, redactorul nostru a mai găsit și o bucățică de hârtie tăiată dintr'un jurnal din pagina „Mica Publicitate”. Iată-i conținutul:

„Cameristă, fost doi ani în serviciul unei stele de cinema, caută post. Preferă casă burgheză, chiar cu copii. Scrieți sub Hollywood”.

p. conf. PAUL B. MARIAN

CRONICA FANTEZISTĂ

CUM DEVI ARTIST DE CINEMA

Ca să ajungi profesionist al nobilei arte (toate artele sunt nobile, chiar și boxul) nu trebuie să fi :

frumos,
cult,
inteligent,
cuceritor,
sau

posesor al vre-unei calități pozitive; nici ciudat ca Marlene Dietrich, nici efeb ca José Mojica, nici stupid ca primul amarez american; ci după ce ai epuizat

toată perzistența,
răbdarea,
grația,
seducția,
fondurile,

în căutare de angajament; după ce te-ai săturat de

umilințe,
prigoană,
chilometrii
și foamete;

când înfârșit nu mai ai nici o nădejde în mila celui de Sus (în specie seniorul cu burtă și atribute sunătoare, sau domnul cu chelie, megafon și idei geniale), atunci, obosește-te, te rog, și execută la prima farmacie de serviciu, următoarea rețetă, care luată pe stomacul gol îți face piciorul mic și lavaliera abracadabrantă :

DOCTORIE

amară.

O jumătate linguriță
înainte de culcare
(somnul garantat).

Adorabile concurente ale ficelilor Mnemosynei.

Prietenii aspiranți la gloria lui Charlie, dacă credeți cu tot dinadinsul, că sunteți hărăziți a închina jertfe pe altarul artei, atunci

1) gustați deliciosul muștar X și consumați la masă bună, pâine bună.

2) Coreografia este un auxiliar prețios, atât în artă, cât și în viața de toate zilele. Deci,

împotriva spasmelor unicul leac este căsătoria.

3) Mimica este arta exteriorizării sentimentelor prin gesturi. De-aceia feriți-vă de gesturi necugetate, și mai cu seamă, păziți-vă de pungași.

4) Machiajul este apanajul cameleonului. Se numește artă, când este practicat cu dibăcie. Coșarii și țigani îi spun spoială: bătașii boianerie, și toată lumea, fără excepție, fard. Tot greu e să ști cum se face un cap. Dar pentru asta trebuie să ai cap.

5) Principiile jocului de scenă s'au cam schimbat de la Aristofan încoace. N'aveți teamă! Numai barbutul și-a păstrat atributele clasice. În definitiv, poți juca oricum. Dacă ești profan în ale fil-

mului, atunci, e preferabil să joci cum și se cântă, dar cu mult mai bine ar fi să-ți îndrumezi aptitudinile spre o carieră mai puțin penibilă. De pildă, negoțul de mărunțișuri.

6) Dicțiunea. Vă puteți dispensa de ea. Aparatele sonore au un dispozitiv creat anume pentru actorii cepelegi. Când ingenua va cere o porție de brânză, în scena cea mare a mărturisiriilor, spectatorul va înțelege cu siguranță rânză, fiindcă pe br la înghițit un difuzor electrodynamic lipsit de conștiinciozitate. Acelaș lucru se va întâmpla cu vorba cântită, care va parveni la tine simțitor modificată, și transformată de rigoare și nerușinat în târtiță, și aceasta tocmai în clipa patetică (aaa!...) când primul amarez înlățue disoverat cu dreapta pe fecioara 100 la 100, iar cu mâna stângă îi desmiardă candid, partea greșit sonorizată.

7) Un bun artist de cinema, trebuie să cânte în struna domnului director, rețisor, coleq sau colecă, etc. Etc. însemnează întreaga orchestră a studio-ului. Pentru aceasta n'ai nevoie de studii muzicale speciale, ci numai de o perfectă elasticitate a șirei spinărei, o mână dispusă să perie praful invizibil de pe satucul mai marelui peste cei mici, și o limbă dedată cu diversele asperități.

8) Sportul. Ei, aci nu mai am nimic de spus. Se înțelege de la sine, că fără sport nu poți face cinema. Într'adevăr, trebuie să cunoști neapărat călăria, pentru ro-

lurile de cavaleri; boxul pentru a-ți câștiga cinsti o pâine în timpul când nu ești obligat să turnezi, (și fi sigur că nu te obligă nimeni); inotul, pentru ipostaza de prim amarez fără situație; scrima pentru rolurile de tenor; automobilismul, ca să înveți odată și bine, cum poate muri un om cu zile.

9) Bârfeala formează un capitol special în marea frescă a aptitudinilor artistice. Să nu furi, să nu avortezi, să nu râvnesti la femeia aproapei, să nu uci-zi, dar să bârfești! Cunosc actori cu renume cari dacă ar fi hârftit ceva ceva mai mult nu s'ar fi stins odată cu filmul mut. De pildă, nenorocitul Faty ar mai fi descrescit încă multe frunți, dacă în timpul faimosului său proces, ar fi avut curajul să afirme că femeia americană nu este făcută pentru desmierdare ca sora ei europeană, ci e plămădită dintr'un aluat special, necomestibil dar totmai pentru aceasta, mult mai prețios.

Perfidie? Nu, bârfeală! Fiindcă nici o europeană nu s'ar fi emotiat de un asemenea compliment, pe cât de grosolan ne atâta de fals.

10) Reclama este sufletul comertului ambulant, ar spune un cunoscut necustor din capitală, fost ne vremuri coloortor de ace de cap, balene pentru corsete, copii și hârtie parfumată. Nimic mai adevărat!

Fă-ți reclamă dacă vrei să ai cai de curse, automobil și amante! Fă-ți recla-
(Continuare în pag. 7-a).



În timpul turnării, un abil reporter fotografic, a prins această minunată fotografie din filmul „Violettes Impariales”.



ECRANUL in imagini
 Elissa **LANDI**
 vedeta zilei

O nouă
 stea

MINUNATA INTERPRETA DIN

filmul

BCU Cluj Central University Library Cluj

Biletul
 Galben

care rulează cu un succes extraordinar
 la "Capitol și Roxy"

Montaj
 RAZLOG

FOX
 FILM

C r o n i c a f i l m e l o r

Obişnuit, la apariția unei noi reviste se fac aceleași banale făgădueli.

Fără să avem aerul că ieșim din făgașul acestui obicei, devenit tradiție, ne mărginim să spunem că vom căuta să redăm, în această cronică, un tablou cât mai obiectiv. Nu suntem în slujba nici unei case de filme care să ne siluiască astfel scrisul. Cu ochiul veșnic treaz, binevoitor, dar sever, vom căuta să redăm o critică conștientă de valoarea ei a filmelor cari cu adevărat merită a fi menționate.

Cronica aceasta va căuta, — și întru cât va reuși rămâne să aprecieze cititorii — o energică reacțiune contra prostițuirii de până acum a acestei rubrici, revistele, dar mai ales marile cotidiene, urmărind neagustorește numai imediate câștiguri materiale, și sunt astfel desbărate de orice scrupule de obiectivitate.

Cum suntem în plin sezon cinematografic, vom vorbi în cronică de azi și de unele filme, jucate nu de mult, și cari merită să fie menționate. Căci — s'o mărturisim în toată sinceritatea — sunt zilele când, vrând să mă duc la cinematograf și mi-e rușine. În atâtea cinematografe de pe bulevard sau calea Victoriei nu poți vedea — de cele mai multe ori, — decât două filme cari să mulțumească pe cineva obicinuit și cu cartea. Să fim largi: să zicem trei, ca să intre și Stan și Bran. Dacă dai 60 lei (vai! ce scumpe sunt biletele!) adică prețul unui volum de Anatole France sau Ar-

dré Gide — la cele mai luxoase cinematografe din București, și se dă un film de roman-foleton. Acest roman, al cărui tiragiu, dela apariția cinematografică a scăzut simțitor, îl gustă azi o lume de intelectuali și de așa ziși „oameni bine”, care s'ar considera insultată dacă patronul cinematografului, dintr'un exces de zel, ar distribui în sală, gratuit, și echivalentul literar al filmului, primele fascicole din *Contesa mascată* sau *Cadavrul zburător*, gen Ig. Hertz.

Aceasta se datorește în mare parte faptului că deși avem legi draconice în privința administrării cinematografelor, comisiuni de cenzură împotriva nudului — ca pornografică, — a bolșevismului — ca subversiv — nu există nici un text de lege care să prevadă un singur lucru, absolut indispensabil: un patron de cinematograf ca să poată susține examenul — dacă nu mai mult, — cel puțin a unui suplinitor de învățătoare la țară. Căci patronii se pricep poate la toate, numai la stabilirea unui program pe gustul publicului nu. Este aceasta o problemă foarte importantă. Fiindcă cinematograful pătrunde azi în familie, bărbatul, femeia și copilul, fasonază spiritele, și când o industrie exercită o influență atât de formidabilă, este inadmisibil să fie lăsată exploatarea ei în mâinile primului venit, a unui capitalist oare care, a unui bancher veros și chiar cinstit. Ați încredința oare, dvs., cititori părinți, educația copiilor și adulților

unor oameni iresponsabili și perfect incompetenti?

Trebue să rămâie bine stabilit că o întreprindere cinematografică nu-i o întreprindere ca oricare alta și nu poate beneficia de aceiași libertate. Un control, un control draconic se impune.

Se impune, fiindcă-i necesară o epurație. Noi vom lupta din răsuputeri, în cadrul acestei cronici, pentru ea. Și, n'ar strica ca nouă, să ni se alătore și alții cari caută să afle artă adevărată în cinematograf și al căror nume și prestigiu ar însemna mai mult. Până atunci există o soluție. Și nu din cele mai rele.

Intr'adevăr, în timpul acesta oamenii de artă, scriitorii, pictorii, vegetează sau umblu după milogeață.

Ar fi deajuns ca toți patronii de cinematograf să-și atașeze câte un asemenea om, pentru ca această lacună să fie, credem, imediat îndreptată. Până atunci publicul e rugat să se rușineze și cum în centru nu există încă un cinematograf de artă care să nu convie, egal, și cucoanei și servitoarei, și de cele mai multe ori e nevoit să se refugieze în câte o sală obscură de cartier, unde pe un preț cel puțin de trei ori mai efitin, are un program dublu.

Dacă nu găsește calitatea, i se servește cel puțin cantitatea.

Dar vor replica patronii de cinematograf, noi nu facem altceva decât să servim gustul publicului.

Gustul publicului? Se poate. S'a discutat de altfel de multe ori acest lucru și s'a repetat până la refuz că publicul bucureștean este unul foarte exigent. Nu știm întrucât e adevărat acest lucru.

Astfel, un film minunat cât „Lumânile orașului” a lui Charlie Chaplin a ținut afișul la Paris, patria bunului gust, numai la un singur cinematograf din centru, un an și jumătate, la noi a trecut aproape cu totul neobservat, iar o nepție dulceagă ca „Jeannine” a fost jucată și răsjucată de zeci de ori.

Atunci, unde e acel gust, de care se face atâta caz și de care patronii cinematografelor au aerul că vor să ție seama? Nu de acest lucru țin seama patronii, ci de cifrele dela cassă. Așa încât, într'oarecare măsură, atunci când se scuză spunând că nu fac altceva decât să servească gustul publicului, patronii au dreptate: rețetele dela cassă o dovedesc cu prisosință.

Este, în această chestiune a programării, răzbunarea cretinilor asupra oamenilor de bun gust și cari dictează gustul pieții.

Deaceia nu trebue poate să acuzăm pe patroni de prostia și ignominia ce ni le prezintă. Ei dau ceace li se cer și dau uneori cu regret, căci în inima celui



O scenă impresionantă din filmul „Cruce de lemn” (Choix des bois) prezentat la noi de Casa „Pathé Nathan”. Distrib. J. Davideacu.

mai prost om există o oarecare pudoare. Dar le „cochon de payant“, cretin și ignor e legea și bunul gust.

Deaceia vom fi nevoiți — cum am spus și mai sus — să vorbim în cronică actuală de unele filme mai vechi cari, în mod accidental — accidental pentru patronii cinematografelor din centru — au fost bune.

„Pasiune“. — Este filmul-operetă tip, care a circulat atât de mult în ultimul timp pe ecranele bucureștene. E de așteptat că marii producători își vor da în cele din urmă seamă că o operetă teatrală nu poate fi adaptată ecranului, cum nu poate fi adaptată nici o comedie boulevardieră.

Subiectul acestui film e din cale afară de simplu, încât nici nu merită să fie povestit. Natural, a fost presărat cu complicațiuni maritale și feminine, și umplut cu personaje secundare, distractive.

Filmul nu aduce decât câteva cuplete de Albert Willemetz și — muzica lui Messenger de o eleganță fină și o discreție, care nu se acomodează deloc cu grosolănia haut-parleur-ului...

Interpretarea e încredințată pe mâini bune: Fernand Graney, care a creat totuși roluri mai bune, Odette Florelle, cu o voce plăcută, o actriță în care filmul francez pune mari speranțe Baron-fils și Koval.

Dar cu toate acestea încă nu se poate avea un film bun.

„Parfumul doamnei în negru“. — Marcel L'Herbier încearcă, în acest film să dea un film de urmare la „Misterul Camerei galbene“. Iată-o, sângeroasă și candidă în același timp, prin căsătoria Mathildei Sturgerson, identificarea fiului ei, asasinatul cameristei, dedublarea celui de-al doilea soț și executarea lui Larson, resucitat în mod miraculos.

„Parfumul doamnei în negru“ rămâne filmul cu surprize și care se menține, în mare parte, prin persoana celebrului Rouletubille, nepotul lui Passepartant, incarnat de Roland Toutain, care suportă, aproape el singur, povara acestui spectacol. Fantezia lui, antrenul lui, scenele cari îi oferă ocazii minunate să fugă, să sară, să inoate, e de ajuns să dea mișcare acestui film. Dar el adaugă la aceste daruri naturale toate calitățile cari fac în cinematograful un bun june prim: naturalețe, simplitate, măsură. Nimic nu seamănă mai puțin cu un actor ca Roland Toutain și succesul lui personal, care e foarte mare, n'are altă cauză. El se plimbă în acest film cu o siguranță pe care i-o pot invidia „edecurile“ ecranului, cari neavând, ca el, șansa de a evita o carieră teatrală, nu-și dau seama de diferența dintre un film și o piesă.

Marcel L'Herbier care a adaptat „Parfumul doamnei în negru“ pentru

ecran a făcut o muncă cinstită, conștiincioasă. Atmosfera misterioasă se menține până la sfârșit, spre satisfacția spectatorilor cari n'au citit cartea lui Gustav Leroux, la drept vorbind, cred că nu sunt prea numeroși. Numai că ambianța fantastică n'a fost găsită, din cauza decorurilor, cât se poate de agasante și false.

„Frumoasa aventură“. — Este o adaptare după cunoscuta piesă a lui Robert de Flers și Caillavet „La belle aventure“.

Dar o adaptare reușită, care este pe gustul spectatorilor sentimentali, amatori de comedii, ce nu vor regreta astfel de a aștepta aproape două ceasuri acel *happy end* atât de dorit. Căci comedia este vioaie și realizată cu multă tandrețe și discretă emoție de Reinhold Schunzel.

Subiectul, foarte simplu, este înfrumusețat de o mulțime de amănunte, de un cadru fermecător și este ascultat și văzut de la un capăt la altul cu plăcere.

În fruntea interpretării strălucește Kaethe de Nagy, sensibilă și fină, plină de grație și de tinerețe.

Este un rol care îi vine ca o mânășă. Kaethe de Nagy fiind o artistă înscuțată de operetă. Restul ansamblului e susținut de Albach Retty, un prim amoretz cu reale calități, Ida Wüst, Otto Walburg și Hilda Hildebrand.

În rezumat, un film fără pretenții mari, care isbutește să înveselească.

PAUL B. MARIAN

(Continuare din pagina III-a)

grație filmului, dimpotrivă, își asigură o reușită deplină. Filmul este discret, nu turbură pe învățat și este destinat unui număr considerabil de spectatori“.

Cinematograful este deci o uneltă minunată, pusă la dispoziția științei.

Doctorul Comandon ne asigură că în facultățile de medicină din Paris, Lyon, Bordeaux, la Institutele Pasteur din Paris și Lille, chiar și în unele licee, există aparate de proiecție cinematografică. Sistemul inițierei prin cinematograful, începe să se organizeze serios, poate mai mult în străinătate, decât în Franța. Probabil că a fost creat, în special pentru studiile psihologice.

„Să răspândim această uneltă în Facultăți, în licee, pentru studenții, cari vor urmări mai bine explicațiile profesorilor; să răspândim cinematograful, pentru a proteja împotriva sacrificiilor nefolositoare, animalele, acești frați inferiori, cărora le datorim puțină dragoste“.

Și cine e acela care nu va fi mișcat în fața acestei chemări cinste și inimoasă?

Fotografia, pe care o reproducem, în corpul acestui articol, reprezintă un câine operator. Privește-l, ca să-ți dai seama, cât este de mulțumit cu noua lui înfățișare. În două labe, ca un vechiu operator.

Câți copii n'ar voi să-i ia locul! Apropos, v'ați gândit la concurența pe care o face omului?

Mare parte din afecțiunea care leagă oamenii, între ei, ne-o răpesc aceste patrupeze dragi cărora le datorăm atât de mult.

Să nu ne pară rău!

RAUL SINIOL



O scenă de dragoste pasională din excelenta producție a Casel Pathé Nathan „Violettes Imperiales“. — (Distrib. J. Davidescu).

INSEMNARI

ELISSA LANDI

Una dintre sălile mari de spectacol din Veneția e plină până la ultimul loc. Toate murmururile se sting când pe estradă apare o fetiță de vre-o 13 ani blondă, cu un profil delicat, cu ochii de culoarea azurului; sub braț ține o vioară.

Când ropotul de aplauze se curmă, mica Elissa, copilul precoce al Veneției, începe să cânte. Și cântă atât de frumos încât publicul, nerând în seamă obseala micuței o bisează atât de mult, încât la un moment dat Elissa șovăe și cade leșinată..

Acesta a fost concertul de adio pe care-l dăduse publicului venetian înainte de a pleca cu familia la Paris.

Aci se înscrie la un liceu, neîncetând să se ocupe de vioară.

La o serbare scolară, joacă într'un balet. Atât colegile cât și maestra nu mai conțenesc cu laudele atât în privința aptitudinilor copilei, cât și a siguranței în diversitatea interpretării.

Dansează minunat. Cuvând începe să ia lecții particulare de dans. Ofertele sosesc cu nemiluita. Acceptă să plece cu o orchestră vestită într'un turneu. Ajungând în Suedia i se propune un angajament la un mare teatru, ca dansatoare. Primește, cu acea inconstență caracteristică vârstei, și deacum înainte Elissa Landi va merge din succese în succese.

Primusepeta ei linsită de complexitate, poate că e bine scris pe gustul tuturor și silueta-i simlă plină de vîno'n coa, îți trezește, dacă nu p'siuni ucirătoare în orice caz dorința de a o vedea cât mai des, de a te încălzi cât mai mult la focul ochilor ei.

În timp ce luca pe scena unuia din cele mai mari teatre din Londra, i se pronune un turneu în America. Aci urcă cele mai înalte trepte ale succesului și isbuteste să se menție pe același linie de artă nefalsificată.

Ca și la debut promite mereu și realizează mereu.

Fox Film îi oferă un angajament strălucit, angajament pe care ea îl acceptă cu bucurie. O săptămână mai târziu începe la Hollywood alături de Charles Farrel turnarea filmului „Trup și suflet”, care o ridică în rândurile star-urilor.

Are norocul, ca ultimul ei film „Biletul galben” să-l turneze sub regia cunoscutului regisor Raoul Walsh, realizare care o consacră definitiv și îi deschide perspective strălucite. Un viitor frumos și carieră în ascensiune.

NIC. LEONTE

DISGRATIE

Alice Cocea nu va juca în larna aceasta la Paris.

Se vorbește, că ofițerii de marină indignați pe compatrioata noastră, pentru atitudinea sa după drama de la Agay, i-o vor interzice. Acestia, ar fi scris direcțiunei teatrului Gimnase. Poliția consultată și-ar fi declinat orice răspundere. Iată pentru ce Huguette o va înlocui pe d-șoara Cocea în „La Route des Indes”. Iată pentru ce, d-șoara Perdière o va înlocui în noua piesă a teatrului Michel.

Fără îndoială, nîcîcînd, nu s'au dat interviurile mai neprielnice și nenorocite, decât a-celea pe cari le-a dat d-șoara Cocea jurnalelor din Sud după sinuciderea lui Victor Point.

Gazetarii francezi, găsesc excesivă severitatea ofițerilor de marină împotriva unei femei silită să-și câștige existența.

Alte artiste — remarcă acești gazetari — nu inspiră alte sinucideri, alte crime chiar, fără să aibă nici o grije?

Au fost judecați vreodată actorii după viața lor particulară? Si nu ar fi mai simplu să fie judecați după talentul lor?

Presupunem, că un curelar gelos și-ar ucide soția.

Cumpărătorii, cari nu ț-ar da dreptate, n'ar mai țargui dela ei? De loc.

Marinarii francezi, n'ar face mai bine, dacă și-ar îndepărta garda din fața porților teatrelor pentru a împiedeca intrarea d-soarei Cocea?

Ar putea să găsească miiloace mai bune, pentru cinstirea memoriei camaradului lor.

*

FARA COMENTARII

Extras din cea mai importantă revistă americană de cinema:

Roxy-Palace din New-York este catedrala filmului!

Construirea sa, care a înghițit milioane, a adus în stare de faliment mai mulți antreprenori.

Roxy este turnul Eiffel și Trocadero la un loc, situat în cea mai bogată stradă din întreaga lume.

Roxy este recordul recordurilor. Tot ceace se găsește acolo bate un record, chiar și covorul, care împodobește marele său vestibul dela intrare.

Nouăzeci de milioane de persoane, se șterg aci pe picioare. O săptămână de lucru va fi trebuincioasă pentru a-l curăți cu mașinile cele mai perfecționate.

Treizeci și șase de lucrători l'au desfăcut din cue și l'au înșăsurat pe un cilindru enorm. Pentru a-l scoate, au trebuit să fie demontate șase porți de bronz! Trebuie două camioane mari pentru a-l transporta. La descărcare, doi, sau trei lucrători ar putea fi striviți.

Roxy... așa este Roxy!

*

Cunoașteți mania statisticeii, pe care o au cei de dincolo de ocean. Un organ corporativ francez reproduce o „scară” a vedetelor, clasifi-

cate după succesul lor. Maurice Chevalier și Greta Garbo sunt cele două mari „money makers” a Statelor Unite. Marlene Dietrich, Joan Crawford, Harold Lloyd, frații Marx, îi urmează de aproape. Gloria Swanson, Douglas Fairbank, Charlie Chaplin, Ramon Novaro aparțin clasei B. Cât despre Jeanette Mac Donald, Georges Bancroft și Adolphe Menjou n'au dreptul de cât la categoria D. Jackie Coogan stă cam pe la coada clasificației.

*

Rouben Mamoulian, realizatorul lui „Dr. Jekyll”, „City Streets”, „Love me to Night” a început să turneze „R. U. R.” după piesa lui Karl Tchapeck, care de altfel, s'a jucat și la noi: este drama triumfului dragostei, împotriva mașinismului.



Domgraf-Fassbaender într'una din cele mai bune creații ale sale din „Mireasa Vândută”.

O școală de mimodramă în București

În pasajul Victoria (Imobiliara) funcționează de câțva timp Școala Superioară de Mimodramă, sub direcția pricepută a d-lui Alfred Kempf von Dessy, regisor apreciat în străinătate, și a d-nei dr. Mureșanu, diplomată a Academiei de dramă din Budapesta.

Noua Academie, pregătește tinere elemente românești, din care se vor recruta viitorii interpreți ai filmului românesc și de pretutinderi. Un corp profesoral select inițiază tinerele talente în dificila artă a filmului, cu complimentele ei, dicțiunea, canto, dansul ritmic, de caracter și clasic, educația fizică etc.

În numărul viitor, vom închina o pagină acestui nucleu de cultură cinefilă, spre mai bună lămurire a cititorilor noștri.

CALEIDOSCOP SAPTAMANAL

GANGSTERII CINEMATOGRAFULUI

Casele americane, de comun acord, au decis, ca sub nici un cuvânt să nu mai primească scenariii, dacă nu le-a cerut în mod special.

Explicația rezidă în fenomenul următor:

Gangsterii, cari până la un moment dat se mulțumeau cu contrabanda de alcool, găsiră cu cale să se ocupe și cu... industria. Și cum aceea a filmului, nu era tocmai de neglijat, se opriră asupra ei.

Cum simțiau că se realizează un film, care avea toate șansele de succes, sco-



Jarmilia Novotra a fost consacrată drept o mare actriță în urma succesului obținut în „Mireasa Vândută”.

Excl. Pan-film

teau la lumină o carte, tipărită într-o editură necunoscută, care bineînțeles, avea un subiect asemănător cu scenariul filmului în cauză.

Un alt sistem, era acela, de a publica în foileton subiectul cu pricina.

După aceea începeau procesele de plagiat, cu pretențiuni fabuloase, alimentând șantajul, până când producătorul plictisit și hărțuit, cădea la învoială.

Printre puținii cari n'au capitulat în fața acestor gangsteri, se numără Cecile B. de Mille, realizatorul a nenumărate și monumentale scenariii biblice, în fruntea cărora stau *Regele Regilor* și *Cele zece porunci*.

Ambele au stimulat pofta de câștig a gangsterilor. Asupra primei, își relevă paternitatea William E. Trautmann, cerându-i daune, bagatela de un milion dolari.

Necăzând la înțelegere, după un proces de peste doi ani, Cecile B. de Mille obține o hotărâre judecătorească, prin care i se recunoaște dreptatea, reclamantul fiind condamnat la plata chel-

tuelilor de judecată, destul de apreciate. Și unde mai pui iluziile de îmbogățire, spulberate?

Ii ramane totuși o consolare. Asemănarea dintre situația sa și a colegului sau intru escrocnerie, care se dause drept autor al scenariului *Cele zece porunci*. Acesta a avut aceeași soartă.

Credem, că noua măsură luată de casele americane, prin care se inapoiază nedescrise manuscrisele primite iară a fi iost cerute, va curma imbelșugata serie de procese de plagiat. De altfel, până la obținerea senunței, sunt prejudiciate interesele, atât ale scenariștilor, cât și ale caseilor de filme.

H. JOHNSON

NOUILE FORMULE DE ORIENTARE ALE VIITOARELOR PRODUCȚII AMERICANE

Împ de doi ani producătorii americani n au putut să-și dea seama, cărui fenomen se datorește faptul, ca producția lor, deși selecționată inteligent și lanasată cu reclame, care de care mai ingenioase, nu le mai aduce beneficiile strălucite de altădată.

Însășit, au constatat că totul se datorește lipsei unei producții de valoare, care să fie în același timp și pe gustul europenilor. În consecință, fiecare firmă producătoare americană, și-a stabilit o politică de orientare a viitoarelor realizări.

Irving Thalberg, tânărul șef suprem de la M. G. M., este de părere, că rezolvarea crizei de filme se va obține prin formula sa, care este producerea filmelor cu vedete. Astfel, în viitoarele producții ale casei M. G. M., vor apare cele mai renumite vedete ale ecranului. Și cel mai bun exemplu este filmul *Grand Hotel* după Vicky Baum, în care apar cu mai puțin de șase stele ale ecranului American (Greta Garbo, J. Crawford, L. Barymore, J. Barymore, L. Stone, W. Beery).

Carl Laemle jr. crede că sezonul viitor, va fi o eră a filmelor de acțiune.

În realizările producțiilor Universal, acțiunea va fi aceea, care se va găsi la baza diverselor scenariii.

Va fi o eră de aventură și realism a ecranului, declară convins Laemle jr.

Deci, se va evita pe cât cu puțință, trucajul. Publicului îi trebuie realitatea vie și emotivă. Astfel se explică de ce diferitele misiuni ale Casei Universal, au plecat în toate colțurile lumii, pentru a realiza filme.

Casa Columbia care este un studio independent, va produce ca și până acum filme, marca Senzațional, tratând diverse chestiuni de actualitate.

Columbia produce filme cu Robert Woosley și H. Langdon.

În Groenlanda, dr. A. Franke turnează „Banchiza”. În Tyrol, Louis Trenker turnează un nou film alpinist. În Tahiti și insulele malaeze se realizează „Perla neagră”. În Congo, se iau exteriorele filmului „Aventurile doamnei”.

După câte se vede, producția casei Universal, pare să fie promițătoare.

Fox film, și-a asigurat anul acesta concursul celor mai experimentați colaboratori. Astfel Laski de la Paramount, și Erich Pommer de la U. F. A., vor lucra pentru Fox. Dintre vedetele casei Fox, notăm pe Lilian Harvey, Clara Bow, Charles Farrell, etc.

În concluzie, sperăm că viitoarea producție americană, va fi atrăgătoare, îngrijită și mai bine intenționată de cât în anii precedenți. Va da, fără îndoială, un puternic asalt producției europene, pentru a-și recuceri locul pe care l'a stăpanit atâta amari de ani, aproape fără rival.

JOHN

VEDETELE O IAU LA GOANĂ..

Un secret, care nu mai este secret pentru nimeni. D. Erich Pommer, celebrul producător de la U. F. A. s'a decis, în fața progresului antisemitismului hitlerian, să părăsească Germania. De-asemenea, d. André Daven, care se ocupa de producția franceză a Paramountului, s'a reîntors în America unde a început să angajeze primele tratative, cu casa Fox-film. Va fi o emigrație în toată legea, fiindcă se spune că Lilian Harvey și Brigitte Helm. vor urma destinul lui Erich Pommer.

ELEVI RAI PRIN CONTRACT

Lilian Hawey, care a plecat în Statele Unite, nu dorește nimic mai mult, decât să turneze un film cu Maurice Chevalier, și Maurice Chevalier ar fi foarte fericit să turneze un film cu Lilian Harvey. Dar lipsește scenariul.

Intr'adevăr lipsește?

Vara aceasta au fost văzuți dansând mereu la Cannes și Juan les Pins.

Deci, nu mai e necesar să li se procure material pentru un film, acestor „stars”. Găsiți ceva mai mult, în Love me to night?

UN AL DOILEA LOVE ME TO NIGHT?

Unii spectatori ai filmului Love me to night, au rămas mirați de faptul că Maurice Chevalier păstrează întotdeauna un atât de rău accent englezesc, și unul dintre cei mai spirituali conștrați ai noștri, au mers până acolo, încât au cerut să i se facă o subscripție pentru a putea urma un curs de limba engleză la școala Berlitz.

Adevărul este însă, că spectatorii nu știu, că Maurice Chevalier s'a angajat prin contract, să progreseze cât mai puțin cu puțință în limba engleză, accentul său curios fiind pentru americani, unul dintre cele mai însemnate mijloace de seducție.

Atunci!

DIN LUMEA CINEFILA



O extrem de impresionantă scenă din filmul „Cruci de lemn” realizate de Casa Pathé Natan, distrib. de J. Davidescu.

In câte limbi credeți că s'au turnat până acum filmele sonore?

O revistă suedeză a încercat să le numere. Rezultatul a fost cam vre'o 17 (șaptesprezece) limbi, din patruzeci și nouă, vorbite de peste cinci milioane locuitori.

In Statele Unite, cari au o populație atât de cosmopolită, se reprezintă filme vorbitoare în nouă limbi diferite și nu totdeauna versiunea engleză obține cel mai mare succes...

La Paris, afară de filmele engleze, germane, idisch, italiene și spaniole, se pregătește un film vorbitor sută la sută unguresc.

Paris ar putea fi numit turnul lui Babel!

*

Paramount lansează în actuala stagiune, câteva filme sonore și vorbitoare, cari vor face senzație.

*

In primul rând vine Carcera femeilor cu Sylvia Sidney, urmată de aproape de Dragoste Demonică, în interpretarea lui Friederich March.

*

Viciul blond, se bucură de concursul minunatei vedete Marlene Dietrich și este regisat de Iosef von Sternberg.

*

Harol Lloyd apare din nou, în formidabila sa creație Nebun după cinema.

*

Doamna și-a pierdut rochița este titlul unui nou film interpretat de Fermecătoarea Lily Damita.

*

Cântarea cântărilor, după celebrul roman al lui H. Suderman, va fi prezentat publicului românesc, cu marii artiști, Miriam Hopkins și Herbert Marshall.

*

Unul din clou-urile stagiunei va fi Uranan cu Marlene Dietrich, regia Iosef von Sternberg.

*

Dezertorul este un film de vedete, dintre cari numărăm pe Helen Hayer, Gary Cooper, Adolphe Menjou, Claudette Colbert, etc.

*

R. U. R., regisat de Rouben Mamoulian cu Frederich Marsch și Sylvia Sidney, se anunță ca o senzație a stagiunei.

*

Cecile B. de Mille a pus în scenă minunatul film Semnul Crucii.

*

Insula sufletelor pierdute, Scandal în Paradis și Arbitrul dragostei sunt ultimele filme anunțate de Paramount.

*

Revista „Ecranul”, începând cu numărul viitor, va oferi cititorilor săi bilete cu preț redus la diferite cinematografe din Capitală. Credem că facem un real serviciu prietenilor noștri, procurându-le toate înlesnirile cu putință, necerându-le în schimb, decât toată încrederea lor.

*

ECRANUL

Oferă cititorilor săi, un premiu de 2000 lei, pentru cel mai bun titlu de revistă cinematografică. Concurenții vor trebui să ne indice un titlu concis și cât mai adecuat scopului preconizat.

Răspunsurile se vor trimite pe adresa redacției noastre, sub mențiunea pentru concurs.

*

In numărul viitor al revistei, vom înființa o rubrică specială pentru corespondența cu cititorii, cari doresc vre-o lămurire privitoare la orice chestiune în legătură cu cinematograful.

Corespondența se adresează pe adresa secretarului de redacție, d. R. Siniol, șos. Viilor 40.

*

Toate clișeele acestui număr au fost executate la Zincografia Iliescu, Str. Câmpineanu No. 23.



Raquel Meller, într-una din cele mai formidabile creații a sa din ultimul timp.

Reapărând pe firmamentul ecranului sonor, după o lipsă îndelungată a reușit în „Violettes Imperiales” care va rula la noi sub titlul „Violetera” să recucerească sufragiile publicului, prin felul cum și-a interpretat rolul.

PATHE NATHAN



FRAGO-FILM



Str. Carol No.9

Telefon 369-50

BUCUREȘTI

Paramount-Film

S. A. R.



Str. Bărăției No. 2

Telefon 382-00

BUCUREȘTI



București

Bulevardul Elisabeta, 10

Telefon 329-22

GAUMONT

Distribuit de J. DAVIDESCU



BUCUREȘTI

B-dul Elisabeta, 34 — Telefon 33626

GENERAL-FILM

BUCUREȘTI

Calea Victoriei, 42 (Pasajul Comedia)

TELEFON 314-68

Reprezentant în România



O E R
FILM

Bulevardul Elisabeta No. 51
Telefon 366-92 — București

ECRANUL



BCU Cluj / Central University Library Cluj

Brigitte Helm

Brigitte Helm
membru si creatie din
ATLANTIDA